

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10XCdo/257/2016
Identifikačné číslo spisu: 3112225689
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3112225689.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou E., s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. O. V., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčine pod sp. zn. 14C 286/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčine z 26. novembra 2013, sp. zn. 17Co 871/2013 a z 23. februára 2016, sp. zn. 6Co 130/2016, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacích konaní.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 12. novembra 2012, č. k. 14C 286/2012-13 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur za vznesenie námietky zaujatosti.

2. O odvolaní žalobkyne Krajský súd v Trenčine (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 26. novembra 2013, sp. zn. 17Co 871/2013 rozhodol tak, že potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa vznesla námietku zaujatosti voči všetkým sudcom súdu prvej inštancie. Následný postup súdu prvej inštancie pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti označil za správny. Dodal, že vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30. septembra 2012 sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O. s. p.), ktorý konkretizovala vadami konania podľa § 237 ods. 1 písm. e/, f/

a g/ O. s. p. (t. j., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že rozhodoval vylúčený sudca, a že súd bol nesprávne obsadený). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Súd prvej inštancie uznesením z 26. januára 2016, č. k. 14C 286/2012-151, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie.

5. O odvolaní žalobkyne odvolací súd uznesením z 23. februára 2016, sp. zn. 6Co 130/2016 rozhodol tak, že potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/ a s ustanovením § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie nevzťahovalo.

6. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom (ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolania boli podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolania sú procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolania treba odmietnuť.

8. Podmienky prípustnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

9. V prípade dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2013, sp. zn. 17Co 871/2013, ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 291/2013, 6 Cdo 417/2013, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 281/2014, 6 Cdo 301/2014, 6 Cdo 304/2014, 1 Cdo 122/2014, 3 Cdo 310/2014, 4 Cdo 229/2014, 5 Cdo 311/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2013, sp. zn. 17Co 871/2013, podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. V prípade dovolania žalobkyne podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. februára 2016, sp. zn. 6Co 130/2016, ide taktiež o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

12. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. februára 2016, sp. zn. 6 Co 130/2016, podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.